

НОЩНА АРФА

Нощта се събужда, и младото вино
Кипи и очаква нареченъ женихъ,
Нощта се събужда и п'е невинно:
На твоитѣ сълзи отъ извора пихъ!

Пробѣгватъ ржцетѣ по арфата черна,
Мелодия блика на скръбъ и на зной,
Въ далечни предѣли се месецътъ мърна
И бавно потъна къмъ тъменъ завой.

Слова несъзнати се тихо въззематъ,
Ту стонъ безутешенъ, ту радостенъ зовъ,
Нощта се събужда, самотна и въ шеметъ,
Макаръ и въ страдания тя чака любовъ!